

ZARZĄDZENIE NR 0050/310/17
PREZYDENTA MIASTA TYCHY
z dnia 11 października 2017 r.

w sprawie zmiany Zarządzenia Nr 0050/439/16 Prezydenta Miasta Tychy z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia wspólnego rozliczania podatku od towarów i usług w jednostkach organizacyjnych Miasta i komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Tychy

Na podstawie art. 31 w związku z art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) w związku z art. 92 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r. poz.1868 , art. 3 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1454 z późn. zm.), art. 82 § 1b i art. 193a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) oraz § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie sposobu przesyłania za pomocą środków komunikacji elektronicznej ksiąg podatkowych oraz wymagań technicznych dla informatycznych nośników danych, na których te księgi mogą być zapisane i przekazywane (Dz. U. z 2016 r. poz. 932 z późn. zm.)

zarządza się co następuje:

§ 1

W zarządzeniu Nr 0050/439/16 Prezydenta Miasta Tychy z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia wspólnego rozliczania podatku od towarów i usług w jednostkach organizacyjnych Miasta i komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Tychy użyty zwrot „Wydział Budżetu i Księgowości” zastępuje się zwrotem „Wydział Księgowości”.

§ 2

Załącznik nr 1 do zarządzenia Nr 0050/439/16 Prezydenta Miasta Tychy z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia wspólnego rozliczania podatku od towarów i usług w jednostkach organizacyjnych Miasta i komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Tychy otrzymuje nowe brzmienie zgodnie z załącznikiem do niniejszego zarządzenia Prezydenta Miasta Tychy w sprawie zmiany Zarządzenia Nr 0050/439/16 Prezydenta Miasta Tychy

z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia wspólnego rozliczania podatku od towarów i usług w jednostkach organizacyjnych Miasta i komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Tychy.

§ 3

W załączniku nr 2 do zarządzenia Nr 0050/439/16 Prezydenta Miasta Tychy z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia wspólnego rozliczania podatku od towarów i usług w jednostkach organizacyjnych Miasta i komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Tychy wprowadza się następujące zmiany:

1) Użyty w załączniku zwrot:

- a) „Wydział Budżetu i Księgowości” zastępuje się zwrotem „Wydział Księgowości”,
- b) „DKB” zastępuje się zwrotem „DKK”.

2) Użyty w rozdziale 1 litera a) tiret czwarty o treści „rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1215).” zastępuje się tiret o treści „rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2177).”

3) W rozdziale 3:

- a) w literze „n” po punkcie 9 dodaje się punkt 10 o następującym brzmieniu:
„10. Sprzedaż usług budowlanych w ramach podwykonawstwa jest rozliczana na zasadach odwrotnego obciążenia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 8 i ust. 1h ustawy o VAT.”
- b) po literze „w” dodaje się litery od „x” do „zf” w brzmieniu:

„x. Opłaty za parkowanie

1. Przystępując do pobierania opłat za parkowanie w pierwszej kolejności należy ustalić czy opłaty nie są związane z parkowaniem pojazdów na drogach publicznych, które zgodnie z art.15 ust. 6 ustawy o VAT, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT.
2. Jeżeli usługi parkingowe wykonywane są na parkingach niestanowiących pasa drogowego opodatkowane są stawką podstawową podatku VAT wynoszącą obecnie 23%.
3. Podstawą opodatkowania jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od usługobiorcy lub osoby trzeciej.
4. Obowiązek podatkowy w przypadku pobierania opłat za parkowanie powstaje z chwilą wykonania usługi.
5. W przypadku dokonania przedpłaty, zaliczki czy zadatku, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą ich otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

6. Obowiązek wystawienia faktury w przypadku pobierania opłat za parkowanie powstaje w sytuacji wykonania usługi na rzecz innego podatnika podatku VAT.
7. Fakturę należy wystawić nie później niż 15-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonano usługę i nie wcześniej niż na 30 dni przed wykonaniem usługi.
8. Elementy, które powinna zawierać faktura dokumentująca dokonaną sprzedaż wymienione zostały w rozdziale instrukcji pn. DOKUMENTOWANIE TRANSAKCJI.
9. W przypadku braku możliwości zastosowania przez jednostkę organizacyjną zwolnienia z ewidencjonowania sprzedaży usług parkingowych świadczonych na rzecz osób fizycznych nieprowadzących pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolników ryczałtowych należność należy zaewidencjonować za pomocą kasy fiskalnej, chyba że usługi świadczone są przy użyciu parkometrów tj. urządzeń wydających bilety, obsługiwanych przez klienta, które również w systemie bezobsługowym przyjmują należność:
 - 1) w bilonie lub banknotach,
lub
 - 2) innej formie (bezgotówkowej), jeżeli z ewidencji i dowodów dokumentujących transakcję jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie transakcji zapłata dotyczyła.

y. Sprzedaż drewna z lasu komunalnego oraz sprzedaż drewna powstałego w związku z przeprowadzeniem wycinki drzew

1. Przystępując do sprzedaży drewna w pierwszej kolejności należy ustalić czy drewno klasyfikuje się do PKWiU 02.20.14.0 tj. jako drewno opałowe wymienione pod pozycją nr 18 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
2. Jeżeli sprzedawane drewno jest drewnem opałowym, opodatkowane będzie obniżoną stawką podatku VAT w wysokości 8%.
3. Jeżeli sprzedawane drewno nie kwalifikuje się do kategorii drewna opałowego zastosowanie znajdzie stawka podstawowa VAT w wysokości 23%.
4. Podstawą opodatkowania w przypadku sprzedaży drewna jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych przez podatnika.
5. Obowiązek podatkowy dla przedmiotowej sprzedaży powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów.
6. W przypadku dokonania przedpłaty, zaliczki czy zadatku, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą ich otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

7. Z tytułu przedmiotowej dostawy fakturę należy wystawić nie później niż 15-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonano usługę i nie wcześniej niż na 30 dni przed wykonaniem usługi.
8. Elementy, które powinna zawierać faktura dokumentująca dokonaną sprzedaż wymienione zostały w rozdziale instrukcji pn. DOKUMENTOWANIE TRANSAKCJI.
9. W przypadku płatności gotówkowej za sprzedaż drewna dokonanej na rzecz osoby fizycznej nieprowadzącej pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolnika ryczałtowego koniecznym jest dokumentowanie takiej wpłaty przy użyciu kasy fiskalnej, o ile jednostka organizacyjna nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej.

z. Sprzedaż usług pogrzebowych oraz usług związanych z cmentarzami

1. Sprzedaż usług pogrzebowych i pokrewnych w tym opłat cmentarnych, a także np. dostawa trumien, urn i utensyliów pogrzebowych dostarczanych wraz z trumną lub urną klasyfikowana w PKWiU pod symbolem 96.03, podlega opodatkowaniu obniżoną stawką VAT w wysokości 8% (art. 41 ust. 2, załącznik nr 3 poz. 180 ustawy o VAT).
2. Podstawą opodatkowania w przypadku sprzedaży usług związanych z cmentarzami jest wszystko co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy lub osoby trzeciej. Podstawą opodatkowania jest kwota netto.
3. Obowiązek podatkowy przy usługach związanych z cmentarzami powstaje z chwilą wykonania usługi.
4. W przypadku dokonania przedpłaty, zaliczki czy zadatku, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą ich otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.
5. Fakturę należy wystawić nie później niż 15-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonano usługę i nie wcześniej niż na 30 dni przed wykonaniem usługi.
6. Wystawienie faktury dokumentującej sprzedaż usług związanych z cmentarzami nie jest konieczne, jeżeli nabywcą jest osoba fizyczna nieprowadząca pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolnik ryczałtowy i nie zażąda ona wystawienia faktury w terminie 3 miesięcy licząc od końca miesiąca, w którym wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty.
7. Elementy, które powinna zawierać faktura dokumentująca dokonaną sprzedaż wymienione zostały w rozdziale instrukcji pn. DOKUMENTOWANIE TRANSAKCJI.
8. Sprzedaż usług związanych z cmentarzami na rzecz osób fizycznych nieprowadzących pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolników ryczałtowych powoduje konieczność dokumentowania tych transakcji przy użyciu kasy fiskalnej, o ile jednostka organizacyjna

nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej.

9. Usługa podlega zwolnieniu z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kas rejestrujących, jeżeli świadczący usługę otrzyma w całości zapłatę za wykonaną czynność za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem), a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie czynności dotyczyła.

za. Służebność przesyłu, służebność gruntu

1. Ustanowienie służebności przesyłu oraz służebności gruntu opodatkowane jest podstawową stawką podatku VAT, która aktualnie wynosi 23%.
2. Podstawą opodatkowania w przypadku ustanowienia służebności przesyłu lub gruntu jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy usług otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę usług dostarczanych przez podatnika.
3. Obowiązek podatkowy w przypadku ustanowienia służebności przesyłu lub służebności gruntu powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4 ustawy o VAT tj. z chwilą wystawienia faktury, jednak nie później niż z chwilą upływu terminu płatności za tę usługę, określonego w umowie.
4. W przypadku ustanowienia służebności przesyłu lub służebności gruntu zaliczka nie powoduje powstania obowiązku podatkowego z tego tytułu.
5. Obowiązek wystawienia faktury powstaje w przypadku dokonania sprzedaży na rzecz innego podatnika podatku VAT lub osoby prawnej niebędącej podatnikiem podatku VAT. Fakturę należy wystawić nie później niż z upływem terminu płatności określonej w umowie. Faktura może być wystawiona wcześniej niż 30 dni przed wykonaniem usługi pod warunkiem że będzie zawierała informację jakiego okresu dotyczy. Wcześniejsze wystawienie faktury w tym wypadku powoduje powstanie obowiązku podatkowego.
6. Elementy, które powinna zawierać faktura dokumentująca dokonaną sprzedaż wymienione zostały w rozdziale instrukcji pn. DOKUMENTOWANIE TRANSAKCJI.
7. W przypadku płatności gotówkowej za sprzedaż usług służebności przesyłu lub służebności gruntu dokonane przez osoby fizyczne nieprowadzące pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolników ryczałtowych koniecznym jest dokumentowanie tych wpłat przy użyciu kasy fiskalnej o ile jednostka organizacyjna nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej.

8. Usługa podlega zwolnieniu z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kas rejestrujących, jeżeli świadczący usługę otrzyma w całości zapłatę za wykonaną czynność za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem), a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie czynności dotyczyła.

zb. Nieodpłatne przekazanie towarów

1. Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o VAT nieodpłatne przekazanie przez podatnika towarów należących do jego przedsiębiorstwa, a w szczególności:
 - 1) przekazanie lub zużycie towarów na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia,
 - 2) wszelkie inne darowizny,stanowi odpłatną dostawę towarów, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych. Zatem w przypadku przekazania nieodpłatnie towarów należących do podatnika należy ustalić czy przy nabyciu, imporcie, wytworzeniu towaru przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT. W takim przypadku nie ma znaczenia czy faktycznie z tego prawa skorzystano, lecz czy takie prawo w ogóle istniało. Jeżeli przy nabyciu towarów istniało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony nieodpłatne przekazanie należy opodatkować.
2. W przypadku nieodpłatnego przekazania towaru, które musi być opodatkowane, należy zastosować stawkę podatku VAT właściwą dla przekazywanego towaru.
3. W przypadku nieodpłatnego przekazania towaru, które musi być opodatkowane w myśl art. 29a ust. 2 ustawy o VAT:
 - a) podstawą opodatkowania jest wartość towarów w momencie ich przekazania,
 - b) obowiązek podatkowy powstaje w momencie przekazania tych towarów,
 - c) podatnik może wystawić fakturę wewnętrzną lub inny tożsamy dokument, w którym dokona naliczenia podatku VAT należnego.
4. Jeżeli nieodpłatne przekazanie towaru dotyczy prezentów o małej wartości i próbek, które są przekazywane na cele związane z działalnością gospodarczą podatnika, to zgodnie z art. 7 ust. 3 i 4 ustawy o VAT nie stosuje się do niego wskazanych powyżej przepisów, a zatem takie przekazanie nie podlega opodatkowaniu VAT.

5. Prezentami o małej wartości są przekazywane przez podatnika jednej osobie towary:
 - 1) o łącznej wartości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100 zł, jeżeli podatnik prowadzi ewidencję pozwalającą na ustalenie tożsamości tych osób;
 - 2) których przekazania nie ujęto w ewidencji, o której mowa w pkt 1, jeżeli jednostkowa cena nabycia towaru (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, jednostkowy koszt wytworzenia, określone w momencie przekazywania towaru, nie przekraczają 10 zł.Próbki są identyfikowalne jako próbka egzemplarz towaru lub jego niewielką ilość, które pozwalają na ocenę cech i właściwości towaru w jego końcowej postaci, przy czym ich przekazanie (wręczenie) przez podatnika:
 - 1) ma na celu promocję tego towaru oraz
 - 2) nie służy zasadniczo zaspokojeniu potrzeb odbiorcy końcowego w zakresie danego towaru, chyba że zaspokojenie potrzeb tego odbiorcy jest nieodłącznym elementem promocji tego towaru i ma skłaniać tego odbiorcę do zakupu promowanego towaru.
6. Nieodpłatna dostawa towarów na rzecz osób fizycznych nieprowadzących pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolników ryczałtowych powoduje konieczność dokumentowania tych transakcji przy użyciu kasy fiskalnej, o ile jednostka organizacyjna nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Jednocześnie, przekazanie ww. towarów może podlegać zwolnieniu z obowiązku ewidencjonowania, jeżeli przekazanie towarów jest dokonane na rzecz własnych pracowników z wyłączeniem towarów o których mowa w par. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących z zastrzeżeniem par. 4 ust. 2 tego rozporządzenia.
7. Jeżeli jednostki przed dniem 1 stycznia 2017 r. rozpoczęły ewidencjonowanie dostaw towarów i usług na rzecz własnych pracowników, zwolnienia z ewidencjonowania, o którym mowa w pkt 6 nie stosuje się.

zc. Nieodpłatne świadczenie usług

1. Zgodnie z przepisami art. 8 ust. 2 ustawy o VAT za odpłatne świadczenie usług uznaje się również:
 - 1) użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych oraz

2) nieodpłatne świadczenie usług na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, oraz wszelkie inne nieodpłatne świadczenie usług do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika.

Powyższe oznacza, że jeżeli nieodpłatnie wyświadczona usługa wykonywana jest w ramach działalności gospodarczej podatnika, dla takiej czynności nie powinien być naliczany VAT należny.

Przeciwnie w świetle tych regulacji, np. nieodpłatne udostępnienie pomieszczeń należących do jednostki dla celów innych niż działalność tej jednostki będzie stanowić odpłatne świadczenie usług wynajmu podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT.

Opodatkowana powinna być również transakcja nieodpłatnego świadczenia usług wykonywana przy użyciu towarów w stosunku do których uprzednio przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku VAT należnego o kwotę podatku VAT naliczonego z tytułu jego nabycia, czy też importu, bądź wytworzenia wspomnianego towaru (lub jego części składowych).

2. W przypadku nieodpłatnego świadczenia usług, które musi zostać opodatkowane należy zastosować stawkę podatku VAT właściwą dla danej usługi.
3. W przypadku konieczności opodatkowania usług nieodpłatnych podstawą opodatkowania jest koszt świadczenia tych usług poniesiony przez podatnika zgodnie z art. 29a ust. 5 ustawy o VAT.
4. W przypadku nieodpłatnego świadczenia usług, które musi być opodatkowane obowiązek podatkowy powstaje na zasadach ogólnych wynikających z art. 19a ust. 1 ustawy o VAT tj. z chwilą wykonania usługi z zastrzeżeniem zasad szczególnych wymienionych w art. 19a ust. 2-11 ustawy o VAT.
5. W przypadku nieodpłatnego świadczenia usług, które musi być opodatkowane podatnik może wystawić fakturę wewnętrzną lub inny tożsamy dokument, w którym dokona naliczenia podatku VAT należnego.
6. Nieodpłatne świadczenie usług na rzecz osób fizycznych nieprowadzących pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolników ryczałtowych powoduje konieczność dokumentowania tych transakcji przy użyciu kasy fiskalnej, o ile jednostka organizacyjna nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Jednocześnie, świadczenie ww. usług może podlegać zwolnieniu z obowiązku ewidencjonowania, jeżeli jest dokonane na rzecz własnych pracowników z wyłączeniem usług o których mowa w par. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących z zastrzeżeniem par. 4 ust. 3 tego rozporządzenia.

7. Jeżeli jednostki przed dniem 1 stycznia 2017 r. rozpoczęły ewidencjonowanie dostaw towarów i usług na rzecz własnych pracowników, zwolnienia z ewidencjonowania o którym mowa w pkt 6 nie stosuje się.

zd. Zielona szkoła oraz usługi turystyki

(w oparciu o interpretację indywidualną znak 2461-IBPP1.4512.1043.2016.1.KJ z dnia 23 lutego 2017 r. wydaną dla Gminy Miasta Tychy)

1. Przystępując do sprzedaży usług w ramach „zielonej szkoły” (organizacja wypoczynku dla dzieci i młodzieży), w pierwszej kolejności należy ustalić czy usługi te świadczone są przez jednostki objęte systemem oświaty, w rozumieniu przepisów o systemie oświaty.
2. Jeżeli sprzedaż usług w ramach „zielonej szkoły” świadczona jest przez podmioty, o których mowa w pkt 1 należy ustalić czy usługi świadczone są wyłącznie na rzecz dzieci i młodzieży z placówki organizującej zieloną szkołę.
3. Jeżeli sprzedaż usług w ramach „zielonej szkoły” świadczona jest przez jednostki objęte systemem oświaty, w rozumieniu przepisów o systemie oświaty oraz na rzecz dzieci i młodzieży z placówki organizującej „zieloną szkołę” czynność taka podlega zwolnieniu z opodatkowania na mocy par. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie zwolnień od podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania tych zwolnień.
4. Jeżeli sprzedaż usług w ramach „zielonej szkoły” nie jest świadczona przez jednostki objęte systemem oświaty, w rozumieniu przepisów o systemie oświaty lub nie jest świadczona na rzecz dzieci i młodzieży z placówki organizującej zieloną szkołę czynność taka podlega opodatkowaniu na zasadach opodatkowania przewidzianych w art. 119 ustawy o VAT – VAT marża dla usług turystycznych przy zastosowaniu stawki VAT w wysokości 23%.
5. Podstawę opodatkowania w przypadku sprzedaży usług w ramach „zielonej szkoły” świadczonej przez jednostki objęte systemem oświaty, w rozumieniu przepisów o systemie oświaty oraz na rzecz dzieci i młodzieży z placówki organizującej „zieloną szkołę” stanowi wszystko co nabywca zobowiązany jest zapłacić sprzedawcy.
6. Podstawą opodatkowania w przypadku, o którym mowa w pkt 4 jest kwota marży pomniejszona o kwotę należnego podatku.
Przepis ten stosuje się bez względu na to, kto nabywa usługę turystyki, w przypadku gdy podatnik: działa na rzecz nabywcy usługi we własnym imieniu i na własny rachunek i przy świadczeniu usługi nabywa towary i usługi od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (dziecka).
7. Przez marżę o której mowa w pkt 6 rozumie się różnicę między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia

towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty; przez usługi dla bezpośredniej korzyści turysty rozumie się usługi stanowiące składnik świadczonej usługi turystyki, a w szczególności transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie.

8. W przypadku o którym mowa w pkt 6, jednostka jest obowiązana prowadzić ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT z uwzględnieniem kwot wydatkowanych na nabycie towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, oraz posiadać dokumenty, z których wynikają te kwoty.
9. W przypadku o którym mowa w pkt 6, nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego od towarów i usług nabytych dla bezpośredniej korzyści turysty.
10. W przypadku, gdy przy świadczeniu usługi turystyki, oprócz usług nabywanych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, podatnik wykonuje we własnym zakresie część świadczeń w ramach tej usługi, zwanych dalej „usługami własnymi”, odrębnie ustala się podstawę opodatkowania dla usług własnych i odrębnie w odniesieniu do usług nabytych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty. W celu określenia podstawy opodatkowania dla usług własnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 29a ustawy o VAT.
11. W przypadkach, o których mowa w pkt 10, podatnik obowiązany jest do wykazania w prowadzonej ewidencji, jaka część należności za usługę przypada na usługi nabyte od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, a jaka na usługi własne.
12. Obowiązek podatkowy w przypadku sprzedaży usług „zielonej szkoły” oraz usług turystyki następuje z chwilą wykonania tych usług.
13. Zastrzec należy, iż jeżeli przed dniem sprzedaży usług „zielonej szkoły” lub usług turystyki nastąpi częściowa lub całkowita płatność (zaliczka) przez nabywcę, to obowiązek podatkowy powstaje w dniu dokonania takiej płatności w odniesieniu do tej części.
14. W przypadku sprzedaży usług „zielonej szkoły” lub usług turystyki nie występuje obowiązek wystawienia faktury dokumentującej taką transakcję. Jednocześnie zastrzec należy, iż przepisy podatkowe nie zakazują wystawienia dokumentu księgowego identyfikującego wpłaty dokonywane z tego tytułu.
15. Jedyne przypadki, w którym powstaje obligatoryjny obowiązek wystawienia faktury przy sprzedaży usług „zielonej szkoły” lub usług turystyki występuje w sytuacji, gdy o wystawienie faktury zwraca się nabywca takiej usługi. W takim wypadku jednostka ma obowiązek wystawienia faktury pod warunkiem, iż nabywca zgłosi swoje żądanie w tym zakresie w terminie 3 miesięcy od zakończenia miesiąca, w którym wykonał usługę bądź dokonał częściowej lub całkowitej zapłaty za tą usługę.

16. Elementy, które powinna zawierać faktura dokumentująca dokonaną sprzedaż wymienione zostały w rozdziale instrukcji pn. DOKUMENTOWANIE TRANSAKCJI.

ze. Świadczenia z tytułu pieczy zastępczej

(w oparciu o interpretację indywidualną znak 2461-IBPP3.4512.912.2016.2.MD z dnia 31 marca 2017 r. wydaną dla Gminy Miasta Tychy)

1. Zgodnie z art. 15 ust. 6 ustawy o VAT nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.
2. Zapewnienie pobytu dziecka w pieczy zastępczej spoczywa na jednostkach samorządu terytorialnego oraz na organach administracji rządowej. Tym samym jednostka organizacyjna gminy wykonuje ustawowo określone dla jednostek samorządu terytorialnego zadania z zakresu organizacji pieczy zastępczej. Działania w zakresie organizacji pieczy zastępczej są wykonywane w ramach funkcji publicznych i nie są działaniami podejmowanymi przez jednostkę na tych samych warunkach prawnych co prywatni przedsiębiorcy. Są one formą sprawowania władztwa publicznego. Czynności te mają charakter publicznoprawny, a sposób i zakres ich realizacji jest ściśle określony w przepisach prawa.
3. Realizowane ustawowo określone zadania, na podstawie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej są formą sprawowania władztwa publicznego.
W związku z powyższym, realizacja czynności w tym zakresie oraz pobierane opłaty nałożone przez przepisy ustawy, korzystają z wyłączenia z opodatkowania na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy o podatku od towarów i usług. Tym samym czynności te należy traktować jako czynności niepodlegające opodatkowaniu podatkiem VAT.

zf. Usługi sauny

(w oparciu o interpretację indywidualną znak 0112-KDIL2-1.4012.234.2017.2.DS z dnia 22 sierpnia 2017 r. oraz postanowienie znak 0112-KDIL2-1.4012.340.2017.2.DS z dnia 22 sierpnia 2017 r. wydane dla Gminy Miasta Tychy)

1. Sprzedaż usług sauny podlega opodatkowaniu obniżoną stawką podatku VAT w wysokości 8% (art. 41 ust. 2, załącznik nr 3 poz. 179 i 186 ustawy o VAT).
2. Podstawą opodatkowania w przypadku sprzedaży usług sauny jest wszystko co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy lub osoby trzeciej. Podstawą opodatkowania jest kwota netto.

3. Obowiązek podatkowy przy usługach związanych z korzystaniem z saun powstaje z chwilą wykonania usługi.
 4. W przypadku dokonania przedpłaty, zaliczki czy zadatku, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą ich otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.
 5. Fakturę należy wystawić nie później niż 15-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonano usługę i nie wcześniej niż na 30 dni przed wykonaniem usługi.
 6. Wystawienie faktury dokumentującej sprzedaż usług związanych z saunami nie jest konieczne, jeżeli nabywcą jest osoba fizyczna nieprowadząca pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolnik ryczałtowy i nie zażąda ona wystawienia faktury w terminie 3 miesięcy licząc od końca miesiąca, w którym wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty.
 7. Elementy, które powinna zawierać faktura dokumentująca dokonaną sprzedaż wymienione zostały w rozdziale instrukcji pn. DOKUMENTOWANIE TRANSAKCJI.
 8. Sprzedaż usług związanych z saunami na rzecz osób fizycznych nieprowadzących pozarolniczej działalności gospodarczej lub rolników ryczałtowych powoduje konieczność dokumentowania tych transakcji przy użyciu kasy fiskalnej, o ile jednostka organizacyjna nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej.
 9. Usługa podlega zwolnieniu z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej, jeżeli świadczący usługę otrzyma w całości zapłatę za wykonaną czynność za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem), a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie czynności dotyczyła.”
- 4) W rozdziale 4 po literze „i” dodaje się literę „j”:

„j. Ograniczenia w odliczaniu podatku naliczonego

1. Zgodnie z generalną zasadą podatnicy nie mają prawa do odliczenia podatku VAT od zakupu towarów i usług, które nie są wykorzystywane do czynności opodatkowanych VAT. W praktyce mogą wystąpić trzy sytuacje, w których prawo do odliczenia VAT nie przysługuje:
 - 1) wykorzystanie poczynionych zakupów do czynności zwolnionych z podatku VAT (np. najem nieruchomości mieszkalnych na cele mieszkaniowe);
 - 2) wykorzystanie poczynionych zakupów do czynności niepodlegających ustawie o VAT, - tzw. działalność statutowa, w ramach których podatnik działa jako organ władzy publicznej;

3) wykorzystanie poczynionych zakupów zarówno do czynności zwolnionych z podatku VAT, jak i do czynności niepodlegających ustawie o VAT.

Wszystkie trzy powyższe przypadki oznaczają brak prawa do odliczenia podatku VAT po stronie Gminy. W takim przypadku Jednostki nie są zobowiązane do ewidencji faktur VAT w rejestrach zakupu VAT. Nadto, ograniczenia w odliczeniu podatku VAT naliczonego z faktur zakupu wynikają z art. 88 ustawy o VAT.

2. Usługi noclegowe i gastronomiczne

Podatnik nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do nabytych usług noclegowych i gastronomicznych.

Wyjątkiem od tej zasady jest catering, który stanowi usługę odrębną od gastronomicznej i nie stosuje się wobec niej ograniczeń w odliczaniu VAT.

Podstawowa różnica pomiędzy tymi usługami polega na tym, że usługa gastronomiczna świadczona jest w restauracji (tj. w pomieszczeniu będącym w posiadaniu podmiotu realizującego usługę), natomiast catering to dostarczenie zamówionej gotowej potrawy do lokalizacji poza siedzibą usługodawcy wskazanej przez zlecającego.

3. Faktury wystawione przez podmiot nieistniejący

Nie uprawniają nabywcy do odliczenia podatku naliczonego faktury VAT, faktury korygujące, dokumenty celne oraz duplikaty faktur wystawione przez podmiot nieistniejący oraz przez podmiot, który na moment wystawiania faktury nie posiadał statusu podatnika VAT czynnego.

4. Transakcja udokumentowana fakturą nie podlega opodatkowaniu albo jest zwolniona z podatku

Powyższy przepis dotyczy sytuacji w której np. wystawiono fakturę ze stawką 5, 8, 23% a czynność powinna być zwolniona z podatku lub w ogóle nie powinna być udokumentowana fakturą tj. czynność poza zakresem ustawy o VAT. W tej sytuacji nabywca nie ma prawa do odliczenia VAT wykazanego na tak błędnej fakturze.

5. Faktury dokumentujące transakcje niezgodne ze stanem faktycznym

Wyłączenie odliczenia podatku naliczonego dotyczy sytuacji, w których wystawione faktury, faktury korygujące lub dokumenty celne:

- a) stwierdzają czynności, które nie zostały dokonane - w części dotyczącej tych czynności (np. braki w zakupionych towarach),
- b) podają kwoty niezgodne z rzeczywistością - w części dotyczącej tych pozycji, dla których podane zostały kwoty niezgodne z rzeczywistością,
- c) potwierdzają czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 i 83 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. nr 16, poz. 93 ze zm.) - w części dotyczącej tych czynności (nieważność czynności prawnej, pozorność oświadczenia woli).

6. Faktury, w których została wykazana kwota podatku w stosunku do czynności opodatkowanych, dla których nie wykazuje się kwoty podatku na fakturze – w części dotyczącej tych czynności

Powyższy przepis dotyczy sytuacji, w której na fakturze wykazano podatek VAT, podczas gdy transakcja winna była być rozliczona na zasadach odwrotnego obciążenia lub wg procedury VAT marża.”

- 5) W rozdziale 5 litera a.:

- a) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi, prawidłowo wystawiona faktura powinna zawierać wyrazy „odwrotne obciążenie”. Taka faktura nie zawiera natomiast:

- stawki podatku,
- sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku,
- kwoty podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku.”

- b) po punkcie 7 dodaje się punkt 8 o następującym brzmieniu:

„8. W przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy o VAT kwota marży, faktura – w zakresie danych określonych w ust. 1 powinna zawierać wyrazy „procedura marży dla biur podróży”.

Faktura nie zawiera natomiast następujących danych:

- ceny jednostkowej towaru lub usługi bez kwoty podatku (ceny jednostkowej netto);
- kwoty wszelkich opustów lub obniżek cen, w tym w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej netto;
- wartości dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartości sprzedaży netto);
- stawki podatku;
- sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku;
- kwoty podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku.”

- 6) W rozdziale 6:

- a) punkt 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W przypadku transakcji dotyczących obrotu towarami wymienionymi w załącznikach nr 11 i nr 14 do ustawy o VAT oraz importu usług do rozliczenia kwoty podatku należnego zobowiązany jest nabywca, pod warunkiem, że:

- a. strony transakcji są czynnymi podatnikami VAT,
- b. czynność będąca przedmiotem transakcji nie jest zwolniona z opodatkowania.”

b) punkt 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„9. W miesiącu wystąpienia obrotu towarów ujętych w załącznikach nr 11 i nr 14 do ustawy o VAT wraz z deklaracją VAT-7 należy złożyć informację podsumowującą o obrocie krajowym VAT-27.”

§ 4

W załączniku nr 3 do zarządzenia Nr 0050/439/16 Prezydenta Miasta Tychy z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia wspólnego rozliczania podatku od towarów i usług w jednostkach organizacyjnych Miasta i komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Tychy wprowadza się następujące zmiany:

1) Użyty w załączniku zwrot:

- a) „Wydział Budżetu i Księgowości” zastępuje się zwrotem „Wydział Księgowości”,
- b) „DKB” zastępuje się zwrotem „DKK”.

2) Po § 14 dodaje się § 14a o następującym brzmieniu:

„§ 14a. Na okoliczność transakcji pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Miasta Tychy zawierane są porozumienia.”

3) § 42 otrzymuje brzmienie:

„§ 42. Kierownicy jednostek organizacyjnych Miasta, z wyłączeniem kierowników jednostek oświatowych obsługiwanych w zakresie rozliczeń podatku VAT przez MCO, przekazują informację w zakresie zastosowania pre-współczynnika i współczynnika za dany rok do DKK w terminie do dnia 31 stycznia, a w przypadku rozpoczęcia stosowania danego współczynnika/pre-współczynnika w trakcie roku, w ciągu 15 dni od dnia jego zastosowania w formie elektronicznej na adres e-mail wskazany przez DKK oraz w wersji papierowej na adres DKK. W tytule wiadomości należy podać: [SYMBOL JEDNOSTKI /ROK /WSTĘPNY-OSTATECZNY WSPÓŁCZYNNIK /WSTĘPNY-OSTATECZNY PRE-WSPÓŁCZYNNIK].”

4) § 44 otrzymuje brzmienie:

„§ 44. Kierownik MCO przekazuje wykaz wyliczonych pre-współczynników i współczynników podległych mu jednostek do DKK w terminie do 31 stycznia, a w przypadku rozpoczęcia stosowania danego współczynnika/pre-współczynnika w trakcie roku, w ciągu 15 dni od dnia jego zastosowania w formie elektronicznej na

adres e-mail wskazany przez DKK oraz w wersji papierowej na adres DKK. W tytule wiadomości należy podać: [SYMBOL JEDNOSTKI /ROK /WSTĘPNY-OSTATECZNY WSPÓŁCZYNNIK /WSTĘPNY-OSTATECZNY PRE-WSPÓŁCZYNNIK].”

5) po § 46 dodaje się § 46a - 46c o następującym brzmieniu:

„§ 46a. W przypadku, gdy wartość wyliczonego współczynnika i/lub pre-współczynnika nie przekracza 2% jednostka organizacyjna Miasta ma prawo uznać, że współczynnik / pre-współczynnik wynosi 0%.

§ 46b. Jednostka organizacyjna Miasta, która skorzystała z uprawnienia wynikającego z § 46a ma obowiązek na bieżąco kontrolować wartość przysługującego odliczenia wynikającego z nieodliczonego podatku VAT.

W przypadku, gdy wartość nieodliczonego w trakcie roku kalendarzowego podatku VAT przekroczy kwotę 4000 zł, jednostka organizacyjna ma obowiązek skorygować swoje rozliczenia VAT i obniżyć wartość podatku należnego o podatek naliczony, który nie został odliczony.

§ 46c. Jednostka organizacyjna Miasta, która skorzystała z uprawnienia wynikającego z § 46a i u której wartość nieodliczonego podatku naliczonego nie przekroczy w trakcie roku kalendarzowego kwoty 4000 zł, ma obowiązek złożyć do DKK w terminie do 31 stycznia następnego roku protokół z wyliczeniem wartości nieodliczonego za mijający rok podatku naliczonego VAT.”

6) § 48 otrzymuje brzmienie:

„§ 48. Kierownicy komórek organizacyjnych, zobowiązani są do dostarczania rejestrów wydziałowych do DKK potwierdzających obrót i wysokość podatku należnego / naliczonego w nieprzekraczalnym terminie do 8 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.”

7) § 50 otrzymuje brzmienie:

„§ 50. Kierownicy jednostek organizacyjnych Miasta oraz kierownik MCO w zakresie obsługiwanych jednostek oświatowych, które w danym okresie rozliczeniowym dokonywały transakcji sprzedaży towarów lub usług wymienionych w załącznikach nr 11 i 14 do ustawy o VAT zobowiązani są do dostarczania wraz z deklaracją cząstkową VAT (zbiorczą deklaracją cząstkową VAT) również informacji podsumowującej w obrocie krajowym (VAT-27) za pośrednictwem programu informatycznego. Jednostki organizacyjne, które nie dokonywały w danym okresie rozliczeniowym transakcji sprzedaży opodatkowanych na zasadzie odwrotnego obciążenia nie przesyłają informacji podsumowującej w obrocie krajowym (VAT-27).”

8) § 56 otrzymuje brzmienie:

„§ 56. Wraz ze złożeniem deklaracji cząstkowej VAT-7, kierownik jednostki organizacyjnej Miasta z wyłączeniem jednostek oświatowych, wpłaca równowartość

kwoty nadwyżki podatku należnego nad naliczonym wynikającej ze składanej deklaracji częstkowej VAT-7 na pomocniczy rachunek bankowy Miasta Tychy o numerze: 85124029751111001071343810 do 20 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. W tytule przelewu należy podać: SYMBOL JEDNOSTKI/ VAT-7/ZA MIESIĄC.../ZA ROK....”

9) § 62 otrzymuje brzmienie:

„§ 62. Wraz ze złożeniem zbiorczych rejestrów częstkowych, zbiorczej deklaracji częstkowej VAT-7, kierownik MCO, wpłaca równowartość kwoty nadwyżki podatku należnego nad naliczonym wynikającej ze składanej zbiorczej deklaracji częstkowej VAT-7 na pomocniczy rachunek bankowy Miasta Tychy o numerze: 85124029751111001071343810 do 20 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. W tytule przelewu należy podać: SYMBOL JEDNOSTKI/ VAT-7/ZA MIESIĄC.../ZA ROK....”

10) § 73 otrzymuje brzmienie:

„§ 73. Jeżeli w deklaracji częstkowej VAT-7 lub zbiorczej deklaracji częstkowej VAT-7 danej jednostki organizacyjnej Miasta wystąpiła nadwyżka VAT naliczonego nad należnym i w deklaracji zbiorczej VAT-7 złożonej przez Miasto Tychy do właściwego urzędu skarbowego również wynika nadwyżka podatku naliczonego nad należnym wskazana do zwrotu na rachunek bankowy, kwota nadwyżki VAT naliczonego nad należnym wynikająca z deklaracji częstkowej VAT-7 lub zbiorczej deklaracji częstkowej VAT-7 danej jednostki organizacyjnej, podlega zwrotowi tej jednostce organizacyjnej przez DKK w terminie 14 dni od otrzymania środków z urzędu skarbowego. W przypadku jednostek oświatowych DKK przekazuje należne kwoty MCO, które następnie kierownik MCO przekazuje właściwym jednostkom oświatowym.”

11) § 82 – 84 otrzymują brzmienie:

„§ 82. Korekty deklaracji częstkowych VAT-7 lub korekty zbiorczych deklaracji częstkowych VAT-7, których przyczyną jest powstanie zaległości podatkowej lub powstanie nadpłaty w podatku VAT oraz korekty niemające wpływu na zwrot lub zapłatę podatku złożone za dany okres rozliczeniowy przez kierowników jednostek organizacyjnych są rozliczane niezwłocznie po dokonaniu analizy zasadności złożenia korekty przez pracowników merytorycznych DKK.

§ 83. Korekty deklaracji częstkowych VAT-7 lub korekty zbiorczych deklaracji częstkowych VAT-7 za dany okres rozliczeniowy złożone po terminie uprzednio złożonej do urzędu skarbowego zbiorczej deklaracji VAT-7 lub zbiorczej korekty deklaracji VAT-7, z której wynika zwrot nadpłaty podatku, bądź zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za ten dany okres mogą być rozliczone w zbiorczej korekcie deklaracji VAT-7 po otrzymaniu środków z urzędu skarbowego na rachunek bankowy gminy.

§ 84. W przypadku konieczności sporządzenia korekty deklaracji zbiorczej, z której wynika VAT należny do zapłaty w wysokości przekraczającej 5000 zł, pracownik merytoryczny DKK niezwłocznie sporządza korektę deklaracji zbiorczej VAT-7 Miasta Tychy i składa ją do właściwego naczelnika urzędu skarbowego oraz wpłaca do urzędu skarbowego odpowiednie kwoty pieniężne, przekazane wcześniej do DKK przez właściwą jednostkę organizacyjną Miasta. Przepis stosuje się z uwzględnieniem § 82 i § 83.”

12) § 85 – 86 otrzymują brzmienie:

„§ 85. Kierownik jednostki organizacyjnej przelicza kwoty odsetek podatkowych, o których mowa w § 78 na ostatni dzień miesiąca następującego po miesiącu złożenia korekty deklaracji częściowej lub zbiorczej korekty deklaracji częściowej.

§ 86. W przypadku wcześniejszego złożenia korekt przez DKK i powstania nadwyżki odsetek podatkowych, o których mowa w § 85 wpłaconych przez jednostkę organizacyjną Miasta na pomocniczy rachunek bankowy Miasta Tychy, różnica pomiędzy odsetkami należnymi i odsetkami wpłaconymi jest zwracana na rachunek bankowy danej jednostki organizacyjnej Miasta.”

§ 5

Nadzór nad przestrzeganiem postanowień zarządzenia sprawuje Naczelnik Wydziału Księgowości.

§ 6

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z tym że:

- a) § 3 pkt 2), pkt 3) lit. a), pkt 5) i 6), § 4 pkt 3), 4), 5), 7) i 11) mogą mieć zastosowanie do rozliczeń następujących po dniu 31 grudnia 2016 r.,
- b) dopuszcza się zastosowanie zmian wynikających z § 1, § 3 pkt 1), § 4 pkt 1) od dnia 1 lutego 2017 r.

Prezydent Miasta Tychy

/-/ mgr inż. Andrzej Dziuba